

Залюляхъ го и запѣхъ му:
 „Нани, нани Млада Бога,
 Млада Бога и Божича!“
 Смилила се Божа майка,
 Та ме дари тая риза,
 Нашарена, написана,
 И на игла изнесена:
 На гърди ѝ ясно слънце,
 На рамене — ясенъ мѣсець,
 По поли ѝ ситни звѣзди.

Народна пѣсенъ.

СИРАЧЕ.

Саминко съмъ, дѣчица, азъ,
 Безъ майка, татко тоя часъ,
 Сестрица нѣмамъ, нито братче,
 Ни хлѣбъ, ни счупено петаче!

Безъ майчица остахъ сиракъ
 Кога дѣте бѣхъ азъ — хлапакъ,
 Свѣтовната война далече
 Незнайно татка ми завлѣче...

Огнецъ азъ нѣмамъ, ни легло,
 Сродихъ се съ мжки и тегло,
 Подслонъ свой нѣмамъ, нито дрехи,
 Замръквамъ, спя подъ чужди стрѣхи!

1918 г.

Люб. Бобевски.

